

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
Υ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα, 12 ΑΠΡ. 1995 1

5, Αριθ. Γνωμ. 939

Δ

Π ρ ο σ

Τον κ. Προϊστάμενο της Εισαγγελίας

Πρωτοδικών Αθηνών

Α θήνα

Επί του ερωτήματος το οποίο διατυπώνετε με το υπ' αριθμ. Ε.Π. 140/5.4.1995 έγγραφό σας περί της εννοίας του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν. 2298/1995 που ορίζει ότι "Στα τμήματα ή γραφεία των Εισαγγελιών Πρωτοδικών..., που προβλέπονται από τους οικείους κανονισμούς, τοποθετούνται Εισαγγελείς ή Αντεισαγγελείς Πρωτοδικών, ύστερα από έγγραφη αίτησή τους, η οποία λαμβάνεται υπόψη υποχρεωτικά από τον διευθύνοντα, κατά τη σειρά αρχαιότητος των αιτούντων", και ειδικότερα αν κατά την έννοια της διατάξεως αυτής ο Προϊστάμενος της Εισαγγελίας υποχρεούται να τοποθετήσει τον Εισαγγελέα που ζητεί να ασκήσει τα καθήκοντά του σε εσωτερική υπηρεσία, στο Τμήμα ή γραφείο της εσωτερικής υπηρεσίας που επιθυμεί ή η δεομενικότητα αναφέρεται μόνο στην τοποθέτηση αυτού στην Εσωτερική Υπηρεσία, η δε τοποθέτηση σε ορισμένο τμήμα ή γραφείο ανήκει στη δικαιοδοσία του Προϊσταμένου της Εισαγγελίας. Επί του

θέματος αυτού, που είναι γενικότερου ενδιαφέροντος, σας γνωρίζομε ότι:

Πρόδηλο είναι ότι ο Προϊστάμενος της Εισαγγελίας έχει καθήκον, όπως επιτάσσεται από την παρ. 1 του άρθρου 6 του ως άνω νόμου, να φροντίζει για την εύρυθμη διεξαγωγή των εργασιών της Εισαγγελίας, η οποία επιτυγχάνεται κατ μετρητή στελέχωση των υπηρεσιών [Τμημάτων ή Γραφείων] από τους, κατά την κρίση του κατάλληλους για αυτήν αντίστοιχη θέση Εισαγγελικούς λειτουργούς, που δεν είναι αναγκαίως οι αρχαιότεροι.

Η στελέχωση των υπηρεσιών με βάση την επιθυμία του αρχαιοτέρου Εισαγγελέα, ματαιώνει την δυνατότητα αυτή, δηλαδή την επιλογή από τον Προϊστάμενο του καταλληλότερου Εισαγγελέως για να βρει την διεξαγωγή αμάς εσωτερικής Υπηρεσίας [Τμήματος ή Γραφείου]. Αν τούτο ήθελε ο νομοθέτης θα το εδήλωνε ρητώς. Αντιθέτως, από τη συζήτηση που έγινε στη Βουλή επί του νομοσχεδίου, όπως έχει αποτυπωθεί στα οικεία πρακτικά ο Εισηγητής της πλειοψηφίας, βουλευτής και τέως Εισαγγελικός λειτουργός Νικ. Αθανασόπουλος ρητώς λαμβάνει θέση επί του ως άνω ζητήματος. Λέγοντας επί λέξει

τα εξής: "Κύριε Υπουργέ, πρώτα-πρώτα θα σταθώ σε μια παρατήρηση που γίνεται επίμονα, για την αρχαιότητα των δικαστικών λειτουργών στις εισαγγελίες πρωτοδικών.

Είναι υποχρεωτική η πλαισίωση των γραφείων της Εισαγγελίας από τους αρχαιότερους, δεν είναι

6

υποχρεωτική, όμως, η τοποθέτηση οποιουδήποτε σε όποιο τμήμα θέλει. Τα τμήματα είναι 10. Δεν είναι αριθμημένα και είναι αυτονόητο ότι ο προϊστάμενος εισαγγελέας θα βάλει τους 10 αρχαιότερους εσωτερικούς και αυτός θα κάνει την επιλογή σε ποιό γραφείο θα πάει ο καθένας. Η διάταξη προσδιορίζει ότι είναι υποχρεωτική η τοποθέτηση στα γραφεία, όχι σε όποιο γραφείο θέλει ο καθένας. Αυτό είναι αυτονόητο, ότι ο προϊστάμενος το προσδιορίζει και να κάνετε μια δήλωση, ότι αυτό είναι το νόημα της διάταξης.

Να μην κάνουμε, λοιπόν, κουβέντες για τις κουβέντες. Δέστε το πάλι και το συζητάμε". Θεωρεί δηλαδή ο Εισηγητής ως εξυποκριώνεντο ότι κατά την έννοια της

έχει όμως, κατά το νόμο την ευχέρεια να τον τοποθετήσει σε εκείνη τη θέση ή το Γραφείο της εσωτερικής Υπηρεσίας που κατά την κρίση του θα αποδόσει καλλιτερά έτσι ώστε να επιτευχθεί αρτιότερα η λειτουργία των Υπηρεσιών της Εισαγγελίας που προϊσταται.-

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Διάναστος Σιούλας

Κοινοποίηση:

κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών
και Πρωτοδικών Κράτους